

običajje Zilanov in Zilank svoji posestrimi tako-le: „Kriilo (Zilanke) rudeče, stogubne zloženo, sega komaj do kolen, tako, da se more skoro videti zaveza nogovic, katere so bele kakor sneg; na nogah pa so črni, rudeče obšiti črevlji. Okoli pasa je črni z rudečimi, zelenimi ali plavimi remenci obšiti usnjeni pas, od katerega visi širok trak doli do kolena. Na koncu visi nožič (britvica). Okoli vrata je kinč, verižica do pasa segajoča. Na nedrih je z iglico pripeti rudeči ali plavi robec. A na glavi? Na glavi stoji čudnovate oblike kapa (čepa, peča), katere široko nabrani čipci (zobei) v lice udarjajo kakor hlad delajoče peroti. Izpod ovih čipk pa gledajo črne in mile oči, da človeka prav prešinejo, če v nje pogleda. Mladenči so tudi visoke rasti in plemenitega obraza. Toda njih obleka je po vsem ponemčena (?) Tudi pri njih so presnete švabske črne hlače navadne in čez kolena segajoči škornji, kateri polovico človeka požró, kedar jih obuje. Lepoto in krepkost Zilanov ume vlada na svojo korist obračati. Nemški Korošči so, kakor sem ti enkrat že objavil, po vsem „krofasti“, zato si vlada potrební broj vojakov z Zilani nadopolni. Sama Bistrica, vas broječa 100 hiš, je dala poslednjikrat 50 vojakov novincev. Vendar jih je še dosta za ples in za razplodenje rodu Zilakega. Meni se tu zdi — v najskrajnjem kotu ilirstva proti severo-zapadu — kakor da sem doma. Ona ista lica vidim tu, kakor v ljutomerskih goricah in na murskem polju. Tudi jezik je slovenskemu mojega rojstnega kraja mnogo bližji, nego jezik ostalih Korošcev in Kranjcev. Tudi hiše in pohištvo — vse kakor pri nas. Priznati moram, da se je značaj naroda skoro čisteje obravnaval, kakor pri meni. Tu ima vsaka vas po eno ali dve lipi, kjer se pri žegnanji pleše narodni ples. Rodbinska ljubav je veliko srčnejša, nego pri nas. Kako prebivalci daljno rodbino, ki je došla na žegnanje, pozivljajo na obed, kako jih časté! Na mizi je celí stolp bogato pripravljenih jedil. Pije se samo vino, čeravno najslabše vino tukaj evanciko stane. Spivom komu postreči, drži se za največjo sramoto. Tudi nedolžnot se tukaj ne prodaja za nobeno ceno. Deklica, ki se je v tem pregrešila, veliki javni sramoti je razpostavljena. Ne sme plesati pod lipo, kar je najhujše za njo“. Stanko Vraz dalje popisuje še, kako je posluševal njih narodne pesmi in jih napisoval, kako gledal njih ples pod lipo itd. Potem pripoveduje, kako je še po drugih krajih Koroške hodil, vendar tako živih slik narodnih obrazov iz drugih krajev Koroške ni podal več; zato smo zadovoljni, ako smo vsaj z navedenim spoštovanemu čitatelju vstregli.

Smešničar 3. Lovski posestnik sreča dobro mu znanega tata lovske zverjadi. Sreča pa ga tako v soteski, da nikamor uiti ne more imajoč pod pazduhom puško in v roki držéč 2 zajca. Posestnik stopi mirno pred nja in mu reče: no, Jirga, kako si ta dva zajca dobil? Jirga, prebri-

sana glava, najde brzo odgovor in reče: „gospod, tepla se sta med seboj in sem ju pomiril“.

Razne stvari.

(*Stradajočim Istrijanom*) ubogim Slovanom v pomoč nabral je č. g. Balon, župnik na Vranskem, 130 fl. 35 kr. V isti namen daroval je č. g. Lovro Herg 1 fl. in č. g. Kolenko 1 fl. neimenovan v Lembahu 2 fl. Vseh 134 fl. 35 kr. odposlali smo dnes 14. jan. profesorju g. Matejčiču v Pazin, kder je odbor. Uredništvo „Slov. Gosp.“ je pripravljeno nabirati nadaljšnjih milodarov. Plačnik vsem je Bog!

(*Svilli cesar*) so darovali 600 fl. siromakom ljutomerskega okraja.

(*Kravo ukradle*) so v noči 4.—5. jan. v fari sv. Martina v Rožni dolini doslje nevkovane tatinske tace. Zaklano in oguljeno, do 70 fl. vredno živinče našli so sledeči dan v logu ne daleč od poškodovanca. Kožo je med tem kožar Lemberški že kupil od nekega neznanega človeka, kupec ga je sicer vprašal, kdo in od kod da je, a bil je prevaren, kar je zvedel malo pozneje.

(*Mariborska čitalnica*) napravi v nedeljo 18. jan. zvečer ob 8. uri veliki ples v svojih in gospé Šrameljevih prostorijah. Med novimi odborniki je tudi g. prof. Ambruž.

(*Slovinci propali*) so pri volitvi okrajnega odbora mariborskega, čeravno so pri prvotnih volitvah bili priborili dostojno večino. Zakrivila sta to dva moža, ki sta doma ostala, St. Mohorko iz Slivniške fare in J. Korman iz Kumna in g. Mihelič, ki je prepozno prišel. Zakaj? V odboru pa sedijo zopet nemškutarji in liberalci, le dva Slovence, g. Kodela in g. Paul Simona, so morali pripustiti, ker v kmetske skupini in v onej velikih posestnikov ni bilo nobenega nemčurja. Načelnik je dr. Jož. Schmiederer (namestnik Girstmajerjev) izvoljen z 19 nemškutarskimi glasi proti 17 slovenskim, koji so bili za dr. Radaja, načelnikov namestnik dr. Duhatseh, odborniki: Jož. Kodela, Paul Simon, K. Pahner, David Hartmann (luteran iz Würtembergu) in J. Girstmajer starši, ki ima vse na svojem vožincu, mesto in okraj! G. Seidlova zadnja krona pa je šla rakom žvižgat — prijatelji ga zapuščajó! G. Mohorko je bil obiskovan od „voterja“ Wretzelna den pred volitvo okrajnega odbora. Korman pa si je baje nogo zlomil, pet sto medvedov, ravno o pravem času za — nemčurje?

(*Zajčjega tata*) prejeli so v Laporji slov. bistriškega okraja, kder močno zajce kradejo na mnogi način tako, da so lovski posestniki na zgubi. Enega tatov so vendar sedaj dobili in ga sodnji izročili.

(*Dobrega in pošteno nabranega vina*) dobi se do 2000 veder po 6—8 fl. pri g. Janezu Koritnik v Brežicah (Rann), g. Janezu Urek v Globokem in Jožefu Dušec v Panlovi vasi; pošta in železniška štacija: Rann in Steiermark.

(Šolo zaprla) so pri sv. Marku pod Ptujem, ker otroci vsled bolezni „difteritis“ hudo umirajo; tudi nadučitelj je otrok umrl.

(Okr. zastop celjski) je 300 fl. dovolil v podporo deželnej razstavi v Gradcu 1880.

(Župan v Ljutomeru) je zopet g. Steyer, sotovalci so g. Zemljčič, g. A. Huber, g. Schwarz.

(Nemškutarski srenjski predstojnik) g. A. Wein-gerl na Pesnici oznanjuje v „Marburger-Zeitung“, da bo 26. jan. t. l. volitev srenjskega zastopa „in Gatschig“. Mož je tako slovenski pozabil, da ne vé več imena lastne srenje, ki se pošteno slovenski glasi: Gačnik.

(Baron Goedel) je od okrajnega zastopa slov. graškega dobil prošnjo, naj se pri sklepanju kup-čijske nagodbe z Nemčijo gleda na koristi našega živinorejstva, in prošnjo, naj se šolsko obiskovanje od 8 na 6 let zniža. Obedve prošnji je blagorodni poslanec uže izročil državnemu zboru.

(Vabilo) k veselicam v ptujeski čitalnici v pustnem času 1880. 4. jan. društveni večer. 18. jan. venček. 1. febr. veliki ples. 8. febr. ples v šemah. Začetek vselej točno ob 8 uri zvečer. Maske do-bijo vstopne liste pri društvenem tajniku. K obil-nej vdeležbi uljudno vabi odbor.

(Poštna podružnica) pri sv. Magdaleni v Ma-riboru nahaja se nasproti kavarni: zum Nordpol.

(Otroci užgali) so hišo, škedenj in hlev po-sestnika Jur. Črepinjko v Žabjej vasi pri Slov. Bistrici, škode je 1200 fl. Nesrečnež ni bil zava-rován.

(Ponočni požar) je uničil hram srenjskega predstojnika v Koreni št. lenartskega okraja g. Fr. Belarja 2. jan. t. l. Škode je 1200 fl. in se bo nekaj po zavarovanju pokrilo. Pravijo, da je sovražnik hišo užgal.

(Ukanili so se tatje) vlomivši v g. Orehekov mlin v Štrihoveu marib. okraja, ker niso več zrnja našli, nego žakliječ koruze, kakih 10 bokalov ali pintov. V svoji jezi še te trohice niso hoteli vzeti seboj.

(Častno srenjčanstvo) podelili so v Arvežu tamošnjemu mnogoletnemu okrajnemu sodniku g. Fr. Poseku, ki je stopil v pokoj.

(Dva „švercerja“) oče in sin, sta v Mariboru prodavala smodke ali cigare (Trabucco), ki so bile iz ces. tabakarnice v Fürstenfeldu ukradene. Sina so pograbili in mu vzeli 400 cigar, oče je pa všel na stran pognavši 500 cigar.

(V mariborski konjeniški kosarni) je se obe-sil husar Andrej Horvat.

(Tolovaj Guzaj) je oddal na celjskeji pošti prošnjo do svitega cesarja dne 18. nov. pret. l. naj ga pomilostijo; pravi, da je res večkrat vlomil in Antona Mastnjaka pri sv. Juriji na južnej želez-nici ubil, ker se ga drugače ubraniti ni mogel, druga zločinstva so pa le njegovi tovarši učinili.

(Mestnine) so Mariborčani nabrali lani 12994 fl. veliko več nego prej, ko so mestjani pobiranje mestnine bogatemu Girstmajerju v najem dajali.

Pomnožene dohodke imajo zahvaliti vrlemu gosp. Bindlehnerju. V zahvalo so ga Duhač-Girstmajer-Schmiederjanci pri volitvi vrgli iz mestnega zastopa, ker je mož kot pameten Nemec tudi Slovencem hotel biti pravičen.

(Blizu Zidanega mosta) je nek italijanski ca-pin zemljarja Antona Korberja napal, mu vzel 10 zemelj in z nožem v osrčje dregnil. K sreči rana ni smrtna.

(Pri sv. Marjeti na Dravskem polji) pogorel je hlev, škedenj in hram posestniku J. Kirbišu. Škode je 2000 fl. Zavarovan je za 1300 fl. Ogenj je nastal bržčas vsled nemarnosti.

(Načelnik okrajnemu zastopu v Mahrenbergu) je grajščak F. Schmit, A. Kukla namestnik, Jul. plem. Gasteiger, Fr. Dietinger, Fr. Kovač, Jožef Hofer, Simon Korat odborniki. Pravega Slovenca bi tedaj še z lučjo ondi zastonj iskali.

(V Cmureku) snujejo društvo za stavljenje železnice iz Radgone nad Cmurek, Arnauž, Gomi-lico, Lučane, Arvež do Zelenega travnika; dru-štvenik vplača 20 fl.

(Spremembe v Lavantinskeji škofiji.) Prestav-ljena sta čč. gg. kaplana: Jož. Kotnik k sv. Bar-bari pri Vurmbergu in Fr. Murkovič v Laporje. Č. g. M. Pogelšek župnik pri sv. Mihelu oskrbuje za-časno kuracijo Zavodnje; č. g. Fr. Smolič šel je v stalni pokoj in č. g. M. Strašek postal je provizor v Dobovi. Razpisane so fare: Dobova do 16. febr. Loče in Zavodnje do 18. febr.

Loterijske številke:

V Trstu 10. januarja 1880: 10, 9, 41, 87, 63.

V Lincu 1, 67, 70, 42, 30.

Prihodnje srečkanje: 24. januarja 1880.

Naznanilo.

Podpisani ima 10 orolov smrekovega lesa na prodaj za rušče in za žaganje desek in lat, ki je tik Drave in železnice.

Jožef Režman (Dobaj)

1—2

posestnik na Laznici pri Lembahu.

Učiteljska služba

na enorazrednici v Veržeju IV. plačil. razreda se razpisuje.

Prosileci slovenskega in nemškega učilnega jezika zmožni naj uložijo pravilno svoje prošnje do 6. februarja t. l.

Okrajni šolski svet v Ljutomeru 3. jan. 1880.

2—3

Predsednik **Premerestein.**

Podučiteljska služba

je izpraznjena na trirazredni šoli v Središču (Pol-strau) z letno plačo stalno 440 gld. začasno 330 fl.

Prosileci, slovenskega in nemškega jezika popolnoma zmožni, naj vložé svoje prošnje do 20. prosinca 1880 pri krajnem šolskem svetu v Sre-dišču, pošta Polstrau.

Okrajni šolski svet v Ptuj 26. dec. 1879.

3—3

Predsednik: **Trautvetter.**